

GLASUL NISTRULUI

Redactor
I. M. Minculescu—Voia

Gazeta Moldovenilor dintre Nistru și Bug

Tiraspol

RECUNOȘTINȚA

Scrisam pe la începutul lunii August a anului Mântuirii 1942 despre frumoasa și laudabilă inițiativă a Consiliului de Patronaj al Operei Sociale, de a strânge de la toți oamenii de bine obiecte de îmbrăcăminte pentru ostașii noștri cari din trupul lor clădesc zid de neîntrecut năpăstirilor bolșevice.

Era doar un apel, o cerere a acestei înalte instituții. Astăzi, însă, că o vedem îndeplinită. Este într-adevăr un lucru care, în unele suflete de bucurie când auzi că s-au strâns obiecte de îmbrăcăminte de peste o jumătate de miliard lei. Sunt fapte care arată în deajuns înțelegerea ceasului pe care-l trăim.

Câte mame, soții sau copile n-au lucrat la aceste prețioase obiecte? Câte poate nu s-au dat singura pereche de mână, singurul flanel sau coșecel pentru a ajuta, a încuraja și apăra pe eroul de pe front? Le asemănare între aceste mame de astăzi și cele din trecut? Neamul nostru!

Pentru desăvârșirea credinței, Doamna Despina a bine credincioasă Neagoe Basarab și-a dăruit prețioasele-i obiecte. Tot pentru credință, astăzi—pentru păstrarea ei așa cum ni-au lăsat strămoșii noștri, luptăm. Și biruința Crucii asupra anticristului este mult ajutată de sacrificiile mamelor de acasă. Cele 75.189 de flanele, 152.439 de mânusi, 275.835 ciorapi și 35.268 fularuri reprezintă o imensă sumă de lucruri făcute prin grija femeii române.

În preajma ferii, cele 54.827 de căciuli și 7.601 cojoace precum aproape 459.792 de diferite obiecte sunt nu numai un imbold și o justificată iubire față de legendarii noștri luptători din stepele Rusiei, ci chiar lucruri mai mult decât necesare în stări de război.

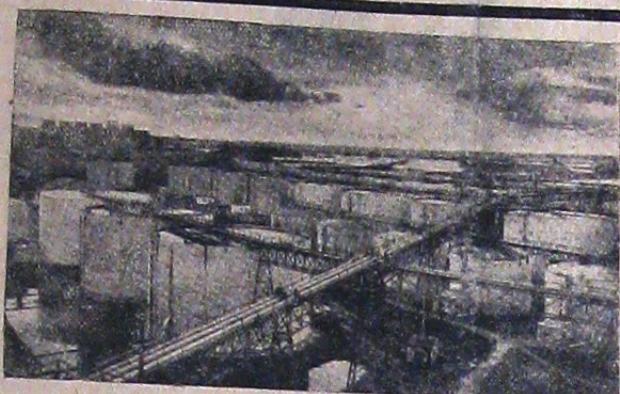
Așa a fost strămoșii ei—Cornelia Mama Grahilor—asa a fost Despina Doamna, așa a fost mama lui Ștefan Cel Mare. Astăzi, tot așa este și urmașii celor mai sus pomenite.

Cifra de 1.091.951 de obiecte date cu toată dragostea și sinceritatea de gospodinele noastre arată odată mai mult perfectă legătură între cei de pe front și cei de acasă.

Rândurile de mai sus sunt cât se poate de modeste față de imensele sacrificii, pe care le depune cu multă dragoste și frate femeia română. Infocutind pe soț, frate sau rudă, dela cele mai măgăloase și mai de răspundere ocupațiuni până la răsturnarea brazdei și sămănarea ogorului, ea aduce o nemăsurată contribuție la împlinirea idealului nostru național.

Recunoștință adâncă mameilor române, înțelegătoare de oremuri noi.

I. M. Minculescu-Voia.

Vedere din România Mare
Un colț de pe valea Prahovei

Idealul libertății religioase

de Pr. I. SANDA

Bătălia ce se dă între creștinism și ateism este o luptă de imaginație și de imaginație. E lupta pe viață și pe moarte între omenii Crucii și pângăritorii Ei. Creștinismul este o credință de veacuri și orice istorie medievală și orice război de până acum. Ba ceva mai mult, se pare că poartă în sdrănele ei sângărând semnele sfârșitului de veac. Lepădarea de Hristos este unul din aceste semne și înfrățirea cu Stalin din partea creștinilor nu se poate numi decât lepădare de Hristos sub forma acoperită a lupilor îmbrăcați în piele de oaie.

Toată lumea știe că arhiepiscopul de Canterbury, conducătorul bisericii din Anglia, a afirmat, în numele întregului popor englez—că „Uniunea Sovietelor lui Stalin înseamnă idealul libertății religioase”. Această afirmație este pielea de oaie în care se îmbracă un lup ca să fure și să amăgească sufletele credincioșilor englezi.

Este totodată cea mai grosolană înfruntare a adevărului din partea unui arhieru. Asemenea tăgăduiri de adevăr, uluitoare prin becnicia lor, nu pot fi decât semne de sfârșit, despre care ne vorbește Mântuitorul: „Căci se vor scula Hristoși mincinoși și prooroci mincinoși vor face semne mari și minuni păcătoșilor, încât să înșele, dacă va fi cu putință, chiar și pe cei alesi”—Matei cap. XXIV v. 24.

Ar trebui poftiți asemenea tăgăduitori ai adevărului în Transnistria noastră să asculte la fața locului durerile creștinilor ce au suferit în „raiul” lui Stalin și să vadă cu ochii lor „idealul libertății religioase” pe care-l trămbitează ei că-l ar fi descoperit aici. Să meargă din sat în sat, că fiecare sat își are durerea lui și să

vadă urmele acestei libertăți religioase în bisericile dărâmate. Sătenii în mijlocul cărora trăiesc cu ca misionari, în povestesc cum sub stăpânirea stalinistă erau bălăcorii, chinuți și deportați dacă erau descoperiți că mai tin la credința lor străbună.

Biserica satului le-a fost dărâmată din temelii în 1936, iar din piatra ei au vrut să facă o baie ce-a rămas nemeritată și astăzi. Preotul a fost jefuit de tot ce avea, deși după mărturia credincioșilor era un preot foarte bun, și a fost lăsat să moară de foame. Diaconul a fost deportat și apoi ucis. Deasemenea și cântărețul.

Până în 1936, cât biserica nu era încă dărâmată, credincioșii din satul meu mai găseau câte un preot să le slujească în Sf. zi a Învierii. Bolșevicii partizani puneau însă toate piedicile cu putință ca să nu se slujească.

Sub zidurile bisericii ridicaseră o cooperativă unde beau și che-fuiau cu muzică toată noaptea. La vreo 100 de metri depărtare, era casa parohială din care făcuseră „colbut”—casă de cultură—și în ajutorul Sf. Paști, până târziu noaptea se adunau Evreii și Evreicele din sat cu toată „partia” de cântat și dănuiau ca să atragă aci toată lumea și tot tineretul ca să nu se ducă la Înviere.

Dacă, cu toate acestea slujba tot se făcea în biserică, atunci a duceau în curtea bisericii tractoare și mașini, dădeau apoi drumul motoarelor și făceau un șmot internat, ca să nu se mai înțeleagă nimic din rugăciunea preotului.

Poate fi numit acesta ideal de libertate religioasă în Rusia stalinistă?

Și un alt caz: Un copil orfan de mamă învățase dela tatăl său necăjit, un cântec scurt din biserică, drept cântec de leagăn: „Fie numele Domnului binecuvântat de acum și până n-veac”,—și fiindcă-i plăcea copilului el îl cânta și n-

APĂRĂTORII EUROPEI

de VICTOR PAPACOSTEA
Prof. Univ. București

La popoarele cu o conștiință morală superioară, eroul național intrupează în chipul cel mai reușit virtuțile caracteristice ale neamului său; el luptă și acționează pentru drepturile lui legitime, contribuind însă prin lupta aceasta la triumful marilor idealuri ale umanității. Punând în mișcare instinctele nobile ale rasei, eroii noștri cei mai reprezentativi au servit totodată—prin efortul națiunii lor,—aceste superioare țeluri. Au apărat

civilizația europeană împotriva Asiei; au apărat creștinătatea împotriva Islamului; au luptat și s-au jertfit de alăturea ori pentru libertate și pentru dreptate.

Dela Basarabii și Voevozii Maramureșeni care în secolul al XIV-lea, au dat pe Nistru o frontieră militară nu numai neamului lor, dar Europei însăși și până la marii apărători ai Dunărei (ca Mircea, Corvin, Tepeș Ștefan cel Mare și Mihai Viteazul). Istoria Românească oferă o impresionantă galerie eroică.

Nu trebuie să uităm, însă, că mai toate tratatele de istorie universală au fost scrise de occidentali.

De aceea aceste tratate dau o atențiune cu totul deosebită—uneori disproporționată—tuturor principilor și condotiilor din Vestul Europei, tuturor intrigilor, precum și celor mai mărunte fapte ale lor, dar sunt foarte sgărcite când este vorba de oamenii și evenimentele din Sud-Estul Europei. Când însă se va scrie o istorie universală având ca centru de greutate Orientul—atunci se va recunoaște europenitatea eroilor români amintiți mai sus (și a altora), iar bătălii ca Podul Înalt, Războeni și Călugăreni, vor fi date însemnate ale istoriei militare europene.

Mihai Viteazul este una dintre acele personalități ale istoriei românești căreia opinia nepărtinitoare i-a recunoscut de mult un loc de frunte în istoria universală. De altfel, cei mai străluciți dintre contemporanii săi, monarhi, diplomați, militari, artiști și comentatori cu renume, și-au dat seama de natura excepțională a Domnului român.

Henric al IV-lea, Regele Franței, îl urmărea cu interes și admirație. El scria unui prieten (Urmare în pag. 2-a)

Floarea recunoștinței pe mormântul eroilor noștri

DUH ȘI GÂNDIRE ROMÂNEAS

APĂRĂTORII EUROPEI

(Urmare din pag. 1'a)

al său vorbind de acțiunile militare ale lui Mihai: Principele român este un om foarte tare, iar planurile lui cresc potrivit victoriilor sale.

Într-o piesă de teatru italiană găsim ecoul victoriilor lui Mihai în vreme ce poezii greci Stavrinos și Palamed îl consacra cunoscutele poeme.

În literatura germană, în cea rusă, în folclorul balcanic, Mihai este cântat ca un zeu al biruinței și al bunătății.

Într'un buletin de informațiuni contemporan, tipărit la Roma, se spune:

„Mihai merită să fie slăvit ca unul dintre cei mai viteji, puternici, valoroși și înțelepți principii ce trăiesc azi. Putem nădăjdui că va duce la cufme gloria sa și că va contribui cel dintâi la alungarea Turcilor din Europa”. Iar un alt scriitor italian face să se imprime—după ce Munteții izgonesc armatele polone din Moldova, adăugând și această țară coroanei lui Mihai—următoarele cuvinte:

„Dacă a fost vre-odată în lumea aceasta un principe demn de glorie pentru acțiuni eroice, acesta este desigur Mihai, principele Valahiei”.

La protestul diplomaților poloni către Papă că împărimile din occident glorifică fapte de arme care îi umileau pe el, Vaticanul scuza zelul tipografilor prin marea curiozitate și interesul cu care opinia publică europeană urmărește faptele de arme ale lui Mihai. Primele fapte de arme care ridicase pe Mihai în ochii popoarelor creștine au fost expedițiile de peste Dunăre.

Am arătat într-o altă parte că primul atac în Peninsula Balcanică îl dă Voievodul muntean în momentul când Șiban Pașa se afla în marș în Ungaria superioară asupra Vienei. A fost un moment dramatic pentru popoarele din centrul și Apusul Europei. Nici Ungaria, nici Austria nu puteau opri marea expediție otomană. Apelurile disperate trimise Rușilor, Spaniolilor și Polonilor rămăseră fără răspuns.

Mihai a fost singurul care—după vorbele lui—„neîndemnat de nimeni”, atacă în spatele

sistemului militar otoman și provoacă oprirea ofensivei lui Șiban și apoi întoarcerea acestuia asupra Țării Românești. În cuvinte simple el spune: „Eu n'am avut de la Turci nici o greutate sau vre-o nedreptate, dar ceea ce am făcut, toate le-am făcut pentru credința creștină—scă, văzând ce se întâmplă în fiecare zi cu bleștii creștini. M'am apucat să ridic această mare sarcină, doar cu această țară săracă a noastră și să fac din ea un scut al întregii lumi creștine”.

Este bine să reamintim că în luptele din fața Soliei, Adrianopolului și apoi pe Dunăre și la Călugăreni s'a măcinat una dintre cele mai mari forțe militare pe care Islamul a mobilizat-o vreodată împotriva Europei centrale. (Va urma)

Victor Popacostea

BENITO MUSSOLINI
Făuritorul Italiei
fasciste

DE CINE SĂ ASCULTĂ

de ARHIM. SCRIBAN

Dacă noi nu avem calendarul ca o mărturisire a credinței noastre, dacă Domnul Hristos nu ne învață nimic despre el, atunci de unde îl avem noi?

Il avem din măsurătoarea oamenilor. Ei au vocatit cum stă soare pe cer cum se mișcă luna, cum stă pământul nostru față de ele și pe temeiul acesta au întocmit calendarul. Au zis: din mișcarea pământului în jurul soarelui, ca să ne dea iarnă și vară, iese anul; din starea pământului prin această mișcare, ies lunile; din mișcarea pământului în jurul lui, ies ziua și noaptea.

A! tu te miri acum și spui: Cum? se mișcă pământul?

Dar de ce te mai miri? Nu vezi că soarele și luna își schimbă locul când colo, când colo? Așa și pământul. Din această urmează schimbarea vremii, când cald, când frig, când zi lungă,

când scurtă, când noapte. Pe temeiul acestor lucruri au măsurat oamenii și au întocmit calendarul. Dar băgați în seamă că se mișcă și soarele și luna și pământul. Oamenii au vădit că soarele și luna și pământul se mișcă și au întocmit calendarul. Dar băgați în seamă că soarele și luna și pământul se mișcă și au întocmit calendarul.

Așa și facem noi. Noi am măsurat și am întocmit calendarul. Dar băgați în seamă că soarele și luna și pământul se mișcă și au întocmit calendarul.

Atunci pe care calendar să îl folosim? Pe cel al oamenilor, pe cel al lui Dumnezeu? Noi am măsurat și am întocmit calendarul. Dar băgați în seamă că soarele și luna și pământul se mișcă și au întocmit calendarul.

Dacă este așa, ascultă de calendarul lui Dumnezeu. El este cel care ne dă viața și ne dă moartea. El este cel care ne dă viața și ne dă moartea.

Noi, în calendarul nostru, am măsurat și am întocmit calendarul. Dar băgați în seamă că soarele și luna și pământul se mișcă și au întocmit calendarul.

Dacă omul n'a măsurat și n'a întocmit calendarul, atunci de unde îl avem noi? De unde îl avem noi?

De unde îl avem noi? De unde îl avem noi?

FOLCLOR TRANSNISTRIAN

CULEGERI din POPOR

(DIN COLECȚIA PROF. I. M. MINCULESCU—VOIA).

Frunzișoară pui dă nuc

Frunzișoară pui dă nuc

Vine vremea să mă duc

La priom la Vărăncău

Mărje lumia, mărje și ieu.

Lumia mărje pie drum larg

Numa ieu mărje pă supt gard,

Lumia zise că sunt biat!

De trei zile nemâncat

In priom când am intrat

Toți boierii s'au mirat

Și-au strigat: „bravo soldat”!

Pe stâncă m'o așăzat

Chiculița jos mi-au dat.

Strânse mamă mărunchete

Și-o pune în sân la chele

Să treacă di dor și jele.

Râmăi masă, râmăi casă

Râmăi puică sănătoasă

Ca o ruță di frumoasă

Când o ruchi și-o pui pi masă

De mirosnă, te revarsă.

— „Merji puicule sănătos

Ca un trandafir frumos

Care-l ruchi și-l dai pi jos

Și n'ai di tel niși-un folos.

— „Râmăi puică sănătoasă

Ca o pară jermănoasă

Se n'o fâi niși pi masă

Ș'o asvârli afar 'di-casă.

Iși în vale la isvoare

Iși în vale la isvoare

Crește-un nuc cu frunza rară

Nu știu îi rară, ori amară

C'om uitat de astăvară.

Dar mai sus p' vârvurele

Cântă două păsărele:

Una-ni cântă'n glas subțire

Pentru-a noastră despărțire,

Una-ni cântă glas mai jos

Pentru-a nostru trai și-o fost.

— „Ieși fetiță la porțiță

Și-i dă lui Badea guriță”.

— „Ieu guriță nu 'oi da

Că nu sunt di sama ta”.

Gășitori

Omul mîtitel

Fașe gardul frumuseț. — Acul.

Sus stele, jos stele

Vai di talpili mele. — Ciulina.

Dela noi, pân'la voi

Tât plășinte moi. — Glodul.

Pă șa casă șinghilită

Joacă o mîștă potcofîță. — Luna.

—

Malu-i verde

Apa rozie

Piești-s negri. — Pepenii verzi

Auzite dela Taliana Vasile Duba de ani 17 din com. Speia jud. Tiraspol.

ISTORIA ROMÂNILOR

SCRISĂ PENTRU FRAȚII TRANSNISTRIENI

de I. M. MINCULESCU—VOIA

Primele năvăliri barbare

Intocmai ca un om rătăcit în mijlocul unei păduri dese și neumblate atacat deodată din toate părțile de o haită de lupi hămășiți, tot așa a fost și tânărul popor românesc îndată după plămădirea sa. Numele vechi și bogate „Daciei fericite”, ajunsese să fie cunoscut departe de hotarele ei. Din toate părțile se scurgeau valuri după valuri de năvălitori cu gândul de a apuca ce-o putea din nesfârșite bogății ale pământului mult roditor cuprins între marile ape.

Din toate direcțiile pârdele

fără Patrie, lege și credință în cutreerarea lor fără seamăn au năpădit pământul strămoșilor noștri.

Primele năvăliri au început din partea de nord a Daciei, având direcția spre sud. Nu mult după aceea, steptă Rusiei și Asiei de astăzi a răspuns într'un mod fulgerător, trimetând din podișurile sărăcăcioase și secetoase ale ei fel de fel de neamuri, cari mai de cari mai îngrozitoare prin purtarea, înfățișarea și obiceiurile lor.

O parte a acestora, au trecut după cum vom vedea dincolo

de Dacia ocolind-o pela nord și au apucat calea apusului. Respinși acolo, au căutat o învazie spre Răsăritul bogat al Daciei. Este vremea când Românii se încheșaseră în mici stătuțele. După rezistențe supraomenesti feroșul neam barbar și-a întins ghiarele asupra unei părți însemnate din leagănul strămoșilor noștri.....

Si aceasta a durat peste veacuri fiind chiar astăzi una dintre cele mai însemnate războaie pe care poporul român trebuie să le aibă în vedere. Cele din urmă năvăliri au venit

dinspre sud fiind făcute de neamurile turcești cari ajunseră pela 1500-1600 cele mai de temut pentru bătrâna Europa.

În felul acesta se arăta situația acestei provincii române în primele veacuri de când luase ființă. Dar nu numai Dacia era amenințată! Întregul imperiu roman era acum îngrijorat de marea fierbere a popoarelor, de marea mișcare a lor.

La aceasta se mai adăoga și slăbiciunea împăraților dela Roma care era din ce în ce mai mare.

Astfel, printre primii năvălitori, au fost cei de neam nordic european dintre cari: Goții, Gepizii, Vandalii, Alanii etc. cari au început să producă mari suferințe împărației romane. În vremea aceea era împărat Aurelian. De jur împrejurul

împărației se înălțau roade sălbatice la obiceiuri. Dintre triburile barbare, acelea înspăimântat mai mult mâni au fost cele venite cum am spus mărșinirile Asiei.

Când s'au arătat asupra Europei și au vădit că cumplită o vreme o mie de ani. Dăme împărații numai la granițe să oprească. Atunci anul di și anume Aurelian a bătuse o ramură a nordice, „Goții” a cucerit mai nimerit să cuceră cu ei.

Si anume, au știut o înțelegere și prevedea că Goții să cu Romanii pentru a cucerii de alte năvăliri năuntau mult mai

VEȘTI ȘI FAPTE DIN TRANSNISTRIA

ODESSA

Directia Culturii Guvernământului Civil al Transnistriei aduce la cunoștința generală că are vacante șapte posturi de lectori de limba română la Universitatea din Odessa.

Pentru ocuparea acestor posturi se cer următoarele condiții:

- 1) Licența în Litere și Filosofie—specialitatea limba română;
- 2) Cunoașterea perfectă a limbii ruse;
- 3) O practică de cel puțin doi ani de învățământ.
- 4) O bună dicțiune românească.
- 5) O recomandare a Universității unde a făcut studiile.

Cererile vor fi adresate Direcției Culturii, Guvernământul Civil al Transnistriei, Odessa, str. Pușkin Nr. 10, până la data de 1 Noiembrie 1942.

DUBASARI

Cantine Școlare

Duminică trecută în comuna Pârâla din județul Dubăsari, s'a făcut inaugurarea primei cantine școlare în prezența inspectorilor din județ, a autorităților militare și civile și a unui număr mare de săteni.

Prin buna înțelegere și îndrumare de la centru, autoritățile locale cu concursul neprecupețit al d-lui Col. M. Dobriceanu, Prefectul județului, a amenajat pentru cantină a sală mare în care s'a aranjat sufragerie și o sală pentru bucătărie model. Elevii sunt conduși la masă de învățători iar în timpul mesei unul din învățători le citește diferite capitole din Sfânta Scriptură.

Această frumoasă inițiativă se datorește în deosebi Inspectorului școlar județean Barcaru și sub-inspectorului Onică Ioan, dascăli și luptători adevărați ai graiului și slovei românești de aici.

FRAȚI MOLDOVENI,

Cu ajutorul Milostivului Dumnezeu și cu jertfa ostirii noastre, s'a eliberat Transnistria, de sub cei care au pângărit Sfintele Altare ale pravoslavnicilor Bisericii de odinioară.

Libertatea care s'a dobândit cu atâtă sânge vărsat de către eroii ostași Români și Germani, și porunca luminată a Preaînțeleptului nostru Erou Desrobitor, MAREȘAL ION ANTONESCU, ne îndeamnă să ne încordăm cu toții puterile sufletului nostru, de a continua lupta contra puterilor întinericului și de a câștiga biruința și pe trântul sufletesc al Creștinismului Ortodox luminat.

Glasi strămoșilor noștri care au crescut, au trăit și au murit în dreapta credință, cu semnul sfintei Cruci a Mântuitorului Iisus Hristos precum și conștiința noastră de creștini ne îndeamnă să ne facem datoria față de Dumnezeu și față de țara noastră scumpă.

S'au redeschis atâtea Biserici în Transnistria, s'au luminat sfintele Altare și s'a așezat Crucea lui Hristos deasupra turlelor sfintelor lăcașuri. Împărăția lui Dumnezeu, împărăția binelui, a adevărului și dreptății, este propovăduită cu atâtă vigoare pretutindeni. Sufletul omnesc poate fi îndrumat în voie spre lumina Evangheliei și înima creștinească este învățată de iubirea dogoritoare care se revărsă în valuri dintru înălțimile cerele de sus.

Avem însă mare nevoie de apostoli, de câți mai mulți apostoli, care să îndrumeze pașii vieții spre cărările biruinței celei adevărate ale sufletului omnesc. Există atâtă întinerie în multe suflete, atâtă scădere morale încât se impune ca făclile Duhului Sfânt să strălucească neîncetat peste pustul vieții îndepărtate de Dumnezeu.

Viltozii apostoli ai lui Hristos trebuie să se formeze în seminarii teologice, în Altarul unui cămin evanghelic, unde să se plămădească întreaga ființă a preotului adevărat.

De aceea Guvernământul Transnistriei, la propunerea Misiunii Ortodoxe, a hotărât înființarea unui seminar teologic în DUBASARI, care are un trecut religios și național așa de însemnat. În acest an cu toate timpurile aspre prin care trecem, va funcționa seminarul cu 2 clase. În clasa I, se primesc copiii până la vârsta de 13 ani, care au terminat cursul primar elementar; iar în clasa II, copiii care au una sau două clase de tip secundar existent în Transnistria.

Cursurile vor începe în cursul lunii Noiembrie a. c. la o dată care se va anunța mai târziu. La înscriere este necesar să se prezinte de către părinții copiilor, extractul de naștere, certificatul de botez, o adeverință din partea Primăriei locale că sunt Români-Moldoveni, precum și certificatul de absolvire a claselor primare sau secundare din partea școlii unde au făcut studiile. Toți elevii vor fi bursieri așa cum a hotărât Domnul Prof. ALEXIANU, Guvernatorul Transnistriei având cu toții gratuit toată întreținerea, masă și casă, precum și cărți. Anul acesta se primesc câte patruzeci de elevi de fiecare clasă, deci în total optzeci elevi.

Vă veni timpul când veți încerca cu toții cea mai mare bucurie în ziua în care veți privi pe copiii Dvs. pregătiți în această școală teologică și când veți avea preoții Dvs. de aici din Transnistria, atât de scumpă nouă tuturor.

Veniți cu toată încrederea și aveți convingerea că îndrumați fii D-Voastră spre tot ce este mai sfânt și mai frumos pe această lume: să slujească lui Dumnezeu. Îndemnați copiii să-și îndrepte pașii spre comorile de credință și de biruință ale duhului. Mântuitorul Hristos însuși în chip tainic vă cheamă să-i încredințați fiii. D-vs. spre a se pregăti în acest seminar pentru înalta misiune a sfintei preoții.

DIRECTORUL SEMINARULUI DIN DUBASARI
Preotul DUMITRU CRISTESCU

MĂRIREA TARIFULUI POSTAL

Începând dela 5 Octombrie a. c. la rîful Postal din Transnistria s'a mărit precum urmează:

- 1) Una scrisoare simplă până la 20 gr. 0,30 RKKS.
- 2) Taxa de recomandată 0,50
- 3) Taxa express 0,70
- 4) Taxa post-restant 0,20
- 5) Taxa de fiecare direct reclamat 0,50
- 6) Aviz de primire postală 0,50

Se pot depune pentru expediere și numai în cuprinsul Transnistriei colete postale până la 30 kg.

ÎNȘTIINȚARE

Având în vedere faptul că majoritatea învățătorilor și tinerilor școlari din cuprinsul Transnistriei și-au pierdut sau nu au primit din partea autorităților sovietice în retragere actele de studii, se instituie pe lângă această Direcțiune o comisiune permanentă, însărcinată cu examinarea tuturor care nu posedă acte de studii din pricina evenimentelor.

Această comisiune va fi formată din: Un delegat al Institutului Științific Transnistrian,

Un delegat al Direcției Culturii, Un delegat al Învățămintului Superior,

Un delegat al Învățămintului Secundar,

Un delegat al Învățămintului Primar, Un delegat pentru fiecare specialitate pentru care urmează a se elibera acte.

Comisiunea va lucra pe lângă Direcțiunea Culturii Odessa.

Candidații care cer recunoașterea studiilor și eliberarea actelor, vor cere acest lucru în scris la Direcțiunea Culturii Odessa, achitând următoarele taxe:

Pentru acte de studii la învățământul primar; 5 RKKS.

Pentru acte de studii la învățământul secundar, teoretic sau practic; 10 RKKS.

Pentru acte de studii la învățământul superior; 20 RKKS.

DIRECȚIUNEA CULTURII

TIRASPOL

Prima sală de lectură

Munca de fiecare zi a membrilor Institutului Transnistrian din localitate duce la rezultate vădite. Astfel, după ce s'a pus ordine în noianul de cărți adunate cu atâtă trudă, s'a amenajat înăuntrul Institutului o sală spațioasă de lectură. S'au făcut mese și scaune la care în curând tinerii moldo-

veni vor găsi un loc primitor pentru cercetarea cărților de știință, de literatură și de istorie, trimise cu atâtă dăruire din țară. Printre acestea, demn de amintit sunt acelea trimise de încercatul luptător naționalist, profesor Onisifor Ghibu dela Universitatea din Cluj-Sibiu.

DE TOATE

În ziua de 27 Octombrie a. c. la orele 20, o trupă de artiști germani sub direcția conducere a Comandamentului respectiv din Tiraspol au dat un concert vocal, piano și vioară. S'au cântat bucăți alese din Mozart cât și din alți compozitori renumiți.

După înțelegere, Aurelian a luat arma ce o avea în Dacia și o parte dintre funcționarii și marii bogdăși și a plecat dincolo de Dunăre, socotind acest fluxiu ca hotărâre de apărare contra oricărei năvăliri.

În legătură cu această părăsire a Daciei de către Aurelian, care în sudul Dunării întemeiază o nouă Dacie după numele său „Dacia Aureliană” s'au vorbit și s'au scris multe. Dușmanii noștri de veacuri, au răspândit minciuna că Aurelian a luat tot poporul roman de aci și l-a trecut Dunărea. Ori, aceasta era un lucru ce nu se putea niciodată înfăptui. Să ne gândim doar la fuga Rușilor din Transnistria și în special din Odessa.

În primul rând a fugit armata care avea ordin în acest fel. În al doilea rând au fugit ma-

rii bogdăși cari în cazul de față erau jidani—dar poporul de jos, dar numeroasa sârdăci-me unde era să se ducă? Cine li asigura ei o viață mai liniștită?

Așa că, în cînda tuturor vînturii lume, poporul român a stat legat de pămîntul său, la plugul său dînd o parte din recolta cîștigată acelor ce veneau flămînzii tocmai din fundul Asiei.

În unele cazuri ei se ascundeau prin păduri, prin locuri doșite și uneori înfundau ascunzătorii munților, iar după ce furia barbară trecea, ei se coborau iarăși la casele, la curțile și la treburile lor.

Adesea, recolta, gata strînsă, era groaznic amenințată de barbari. Atunci, bietul român își îngropa strînsul muncii lui în pămînt, în gropi bine pregătite, arse cu pae pentru a

fi ferite de umezeală semințele ascunse.

Scrierile cronicarilor noștri ne înfățișează după spusele bătrînilor, pagini de o rară duiosie despre viața poporului român în acele vremuri.

Se spune în cronică Moldovei, că unii dintre acești barbări, cari se numiau Tătari aveau un soi de, cîini dresați în a găsi gropile cu pâinea ascunsă a țăranului moldovean.

Așa a trăit poporul român. Când zicea Doamne ajută că a seapă de unul, tocmai atunci îl amenința alt val barbar mai înfiorător, mai groaznic decît cel dinainte.

În felul acesta s'au scurs o sumedenie de barbări, de oameni ai stepei peste bătrîna Dacie. După neamurile nordice, Dacia avea de suferit o altă și mai grozavă urgie. Neamurile mongolice erau de astă da-

tă mult mai groaznice. Hunii, în frunte cu Atila, biciul lui Dumnezeu, au lăsat multe înfrîntări în urmă. Se zicea că pe unde treceau ei se usca iarba, recolta nu se mai făcea. În furia lor, au alungat pe Goții din Dacia. Ei erau groaznici de urîși la chip și mai sălbateci ca fiarele. Stăpînirea lor a finit un veac, a fost o vreme de pomină, o vreme de mare temere.

După prăbușirea stăpînirii lui Atila, care avu de suferit o strășnică înfrîngere din partea unui vestit general roman, Aetius, o altă putere barbară se ridică.

Este vorba de aceea a Gepizilor care cuprindea Transilvania întreagă, Oltenia, Banatul, Crișana și Maramureșul.

În cele din urmă vin Avarii, înzestrați cu aceeași cruzime ca și Gepizii. Odată cu aceștia

începe să apară mici grupuri de Slavi, alt neam, despre care vom arăta ceva mai târziu. Vedem deci că, vîntul dela răsărit a adus o seamă de neamuri fără țară, fără credință, neamuri păgâne.

Dacă citim faptele lor, vedem că toate neamurile acestea, cari nu au crezut în biserica lui Christos, toate au dispărut. Au dispărut odată cu înțetarea vîntului ce le-a adus.

Vom arăta mai departe că din toate acestea numai vre-o câteva s'au creștinat.

În vremea când acești năvălitori barbări își căutau țara unde să se așeze, trăind încă sub semnul unei vieți barbăre, poporul românesc, singurul popor născut creștin, își întărea din ce în ce mai mult forțele pentru a rezista deapănuri tuturor acestor trimiși ai pustiului, ai sălbăticiei, și ai fărâdelegilor.

MERSUL RASBOIULUI

COMUNICATUL GERMAN

NOUI SUCCESE OBTINUTE DE TRUPELE GERMANE ȘI ROMÂNE IN SECTORUL TEREK

BERLIN, 31 (Rador). — Dela cartierul general al Fuhrerului înaltul comandament al forțelor armate germane comunică: In regiunea Novorossk, formațiuni germane de infanterie au luat cu asalt, după lupte crâncene, un sistem de șanțuri antitank al Sovietelor.

In luptele de munte date la nord-est de Tuapse, o poziție ocupată de inamic pe o colină a fost cucerită și cu acest prilej a fost nimicit în cea mai mare parte un regiment sovietic încercuit.

In sectorul Terek, trupe germane și române, sprijinite de puternice formațiuni ale aviației, au atacat și au dobândit chiar din primele 2 zile succese însemnate din punct de vedere tactic.

In Stalingrad, luptele înverșunate pe străzi și prin case continuă cu succes. La sud de oraș, inamicul a repetat zădărnicele sale atacuri de ușurare, cu prilejul cărora a suferit mari pierderi sângeroase.

Mișcările de transport ale Sovietelor pe căile ferate, pe șosele și pe căile de apă au fost bombardate cu efect și în timpul nopții. Mai multe trenuri de transport au fost sfărâmate, iar în partea de vest a Mării Caspice un vas petrolier și 8 vapoare de comerț au fost în parte incendiate și în parte grav avariate.

La 26 Octombrie, aviația sovietică a pierdut în lupte aeriene înverșunate și prin acțiunea artileriei antiaeriene a aviației 60 de avioane, față de 4 avioane ale noastre pierdute.

Bătălia din Egipt continuă cu aceeași înverșunare. Aruncând în luptă noi forțe puternice, inamicul a încercat eri în zadar să strângă poziția armatei blindate germano-italiene. El a pierdut din nou 111 tancuri de luptă și 38 automitriliere de recunoaștere.

Forțele aeriene germano-italiene punând în joc mijloace din ce în ce mai puternice, atacă legăturile inamicului cu spatele frontului.

Deasupra Africii de Nord și deasupra Mării Mediterane, aviatorii de vânătoare germani și italieni au doborât în lupte aeriene 14 avioane inamice.

Deasupra Angliei de Sud, aviația germană a dat eri atacuri întinse contra instalațiilor industriale și de șantier.

ARESTARI IN

INDIA

Sanghai, 1 (Europapress). — Delegatul partidului congresist indian pentru granița de nord-vest a Indiei Ghaffar Khan Abiu supranumit „Gandhi al frontierei” a fost arestat de organele britanice.

In comunicatul oficial dat din Peșavar cu privire la această arestare se arată că Abdul Ghaffar Khan nu ar sprijini îndestul eforturile de război ale Indiei.

INTINSELE REGIUNI RUSEȘI
CUCERITE DE VITEZELE ARMATE ALE AXEI

ORAȘUL NALCIK a fost ocupat de oștile române

BERLIN, 1 (Rador). — La vest de Torek, trupele române au cucerit, în ziua de 28 Octombrie orașul Nalcik, apărut cu îndârjire de sovietici, după cum anunță agenția DNB.

In continuare trupelor germane au fost nimicite inamice care zile de eri au fost ca încercate

Ducele a luat parte la acțiuni de război

ROMA, 1 (Ep.). — După cum se anunța Joi, în ultimul an Ducele a luat parte la două acțiuni: 1-a durat 4 ore și a fost mai mult o inspecție. Cea de a doua acțiune a durat 24 ore, căutându-se întâlnirea unui convoi inamic. Această

acțiune a fost cum arată și o vas, de pe bord „Mas” italian. Se mai anunța, luat parte anul 355 sboruri, ca în total 38 ore.

Lupte înverșunate pe frontul din Egipt

ROMA, 1 (Rador). — Cartierul general al forțelor armate italiene dă următorul comunicat cu No. 885:

Atacuri și contra-atacuri ale formațiunilor blindate și de infanterie s-au succedat, de o parte și de alta, în special în sectorul septentrional de pe frontul din Egipt.

O importantă poziție, pentru care s-au dat lupte crâncene, a rămas în mâinile noastre după lupte violente.

Inamicul a pierdut 53 de care blindate sau capturate. In cursul unor te, date deasupra lui de luptă, au borite 21 de apărări tanice dintre care aviația de vânătoare și 10 de către germani. Un alt prăbușit fiind luptă cul bateriilor antiaeriene. Cinci dintre noastre nu s-au din operațiile la luat parte.

FLOTA JAPONEZĂ a scufundat patru vase port-avion un crucișetor și alte vase inamice

TOKIO, 1 (Rador). — Corespondentul Agenției D. N. B. transmite:

S'a comunicat în mod oficial la orele 20,30 că marina Imperială, în cursul unei bătălii navale care s'a dat la 26 Octombrie și a durat din zorii zilei și până în noapte, cu o puternică flotă inamică, în apele dela Nord de insulele Santa Cruz, a scufundat patru vase port-avion, un crucișetor și un vas de război inamic al cărui tip n'a putut fi constatat, avarind în mod serios și un contratorpilor.

Mai mult de două sute de avioane inamice au fost doborâte sau nimicite.

Pierderile forțelor japoneze cuprind: două vase port-avion cari au fost avariate și un crucișetor și el ușor avariat. Aceste vase sunt totuși capabile de a naviga putând continua să participe la luptă.

Un număr de 40 avioane sunt date lipă bătăliei va fi denumită navală din Pacificul

De cine să...

Urmare din pag. 1. Apoi atunci, iubite mînte ai tu de zici că calendarul vechi? Așa calendarul potrivit de cum s'au priceput ei de Dacă mai în urmă a mai aproape de stăru cer, acesta este calendarul adevărat, fiindcă tine ce a făcut Dumnezeu. Biserica a primit îndreptat, fiindcă este cel fără greșeli și tu trebuie să te ții de ceea ce cine nu urmează nu se supune orânduirii Dumnezeu. Biserica a Pavel, este stălp și în adevărului.

Pe ea ascultă-o și îndreptat calendarul tu! Nu ai priceput să capul tău, că atunci pus față de Biserica.

In Pacific

Americanii trec la defensivă

Flota americană grav amenințată de forțele navale japoneze

Lisabona, 1 (ESS). — Agenția „Associated Press” anunță din New-York: Japonezii au mai debarcat întăriri la Guadalcanar, și perspectivele pentru marinarii unităților noastre navale care se găsesc acolo sunt din ce în ce mai nesigure. Pentru noi este acum important să recăstigăm poziția ofensivă pe care am pierdut-o curând după ce forțele noastre cuceriseră o parte din Guadalcanar.

Faptul că ne găsim încă în

defensivă este clar, și nu e deloc îmbucurător să rămânem în defensivă într-o luptă de așa proporții ca bătălia din insulele Salomon. Flota noastră, de care atârna soarta forțelor de uscat de pe Guadalcanar și insulele din jur, este amenințată de forțe navale japoneze superioare. Comandantul suprem japonez, amiralul Yamamoto, poate să arunce în luptă grosul forțelor maritime japoneze dacă dorește — și se pare că este hotărât la

aceasta — să recucerească insulele Salomon.

Ne-am angajat într-o luptă decisivă în Pacificul de sud-vest. Dacă o pierdem poziția noastră strategică în acest ocean este periclitată. Un eșec hotărîtor al flotei noastre ar putea prelunge războiul cu ani întregi. Insulele Salomon sunt acum cel mai important front al nostru, și către el se îndreaptă o importantă parte a eforturilor și grijilor noastre.